

Tiina Takenberg
foto Harri Rospu

Abielu ajalehe kaudu

Konservatoorium
August Bournonville'i
koreograafia ja libreto,
Holger Simon Paulli
muusika.
Taastanud ja lavastanud
Kennet Oberly (USA).

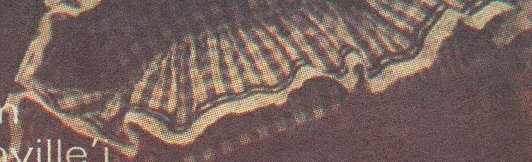
„Estonias” aprillikuus esietendunud „Konservatoorium” on klassikalisel alusel ballett-vodevill, kus tegevus toimub sajanditaguses Pariisis. Süzhee on lihtne, lugu ajalehekuulutuse kaudu abikaasat otsivast konservatooriumidirektorist äratub sümpaatiat. Ent see pole õnneks veel kõik. Asjal on omad nükked ja nõksud juures, mis pakuvad elevust ega lase publikul ballettiudus uinuma jääda.

Kõigepealt intrigeerib lavakujundus, mis näeb välja kui sajanditagune graafiline leht.

subakuuend vihmlevad vallatult lavale ja lavalt ära, andes nõndamoodi põhisüzheele vürtsi juurde.

Ootamatult naljakaks läheb siis, kui esile tormab naisterõivasse rüerunud ballettmeister Alexis. Jalus tokerdava ruudulise kleidi kiuste sooritab ta mehelikke hüppeid ning paneb paralleele tõmbama küll Tootsie, küll praegusa aja drag queenidega. Oh aegu, oh kombeid – tahaks hüüatada – prantslased ikka ajast ees!

Loo lõppakord, suur, ühine ja õnnelik can-can, toob saali tormilise meeoleolu. Nii väikesed

Konservatoorium
August Bournonville'i
koreograafia ja libreto,
Holger Simon Paulli
muusika.
Taastanud ja lavastanud
Kennet Oberly (USA).

"Estonias" aprillikuus esietendunud "Konservatoorium" on klassikalisel alusel ballett-vodevill, kus tegevus toimub sajanditaguses Pariisis. Süzhee on lihtne, lugu ajalehekuulutuse kaudu abikaasat otsivast konservatooriumidirektorist äratav sümpaatiat. Ent see pole õnneks veel kõik. Asjal on omad nükked ja nõksud juures, mis pakuvad elevust ega lase publikul ballettiudus uinuma jääda.

Kõigepealt intrigeerib lavakujundus, mis näeb välja kui sajanditagune graafiline leht. See on ilus ja askeetlik ühtaegu. Kunstnik on läinud riskile ning kasutanud klassikalisele graafikale iseloomulikult vaid musta joont. Seda intensiivsemalt toimivad lavastuses valgus, tantsijate figuurid ning nende liikumine.

Esimese vaatuse sündmused leiavad aset balletikoolis ning siis on laval ka tööpoolest palju eri vanuses balletikooli lapsi. Kuigi nende liikumine on kohati konarlik, rühmatantsus on apse ja ebaühtlust, ei häiri see põrmugi. Sest noortes on lõbu ja indu ning see jõuab otsemat teed saaligi. (Kergendus on näha tükki, kus lavajõud ei jää materjalile alla. Kogu "Konservatoorium" kulgeb lodusalt, verd ja pisaraid pole tunda ning sellega säästetakse publikut piinlikkustundest.)

Eriti kaasaegselt mõjub teine vaatus. Tegevus toimub Pariisi paviljonkohvikus, mille ilusad noored kelneripoisid on piisavalt pahelised, et äratada huvi ja sümpaatiat. **Raivo Ilmsalu** ja **Jaak Põldma** kelnerite rollis ja **Ülle Toompuu** ülemkelner Laroze'ina on kõige koomilisemad osatäitjad üldse. Nende ilusad paa-

susabakuueed vihmlevad vallatult lavale ja lavalt ära, andes nõndamoodi põhisüzheele võrtsi juurde.

Ootamatult naljakaks läheb siis, kui esile tormab naisterõivaisse riietunud ballettmeister Alexis. Jalus tokerdava ruudulise kleidi kiuste sooritab ta mehelikke hüppeid ning paneb paralleele tõmbama küll Tootsie, küll praegusa aja drag queenidega. Oh aegu, oh kombeid – tahaks hüüatada – prantslased ikka ajast ees!

Loo lõppakord, suut, ühine ja õnnelik can-can, toob saali tormilise meeleolu. Nii väikesed kui suured hakkavad vältimatult kaasa plaksutama, mõni tõuseb püsti ja mõni hüüab braavo. Eesriide langedes noogutavad vaatajad üksteisele, enamus suundub garderoobi naerukil näoga, sest miskit moodi on "Konservatoorium" mõjunud õnnestavalt ja ühendavalt.

Kahju ainult sellest, et rahvuskaaslasti ses ühises palangus nii vähe kohata võis. Publik rääkis peaasjalikult vene, soome ja inglise keelt. Eestlaste kunstihuvi on viimasel ajal ameerika filmidele ja rockkontsertidele lokaliseerunud, aga elamusi saab mujaltki, võin ma kinnitada. Teate kui värskendav on keskkaasa aja kunsti kurtmist, kahtlemist, valulemist ja nihestumist osa saada millestki sellisest, kus kõik on jäätitult paigas. Harmoonia valitseb muusikas, liikumises, hea ja kurja aegumatus võitluses ning eksistents näib kindel, kaunis ja põhjendatud. Liati ei maksaks unustada, et ballette on teisigi... peale järveluikede kurbloona näiteks.